യോവേലിന്റെ പുസ്തകവും ലവോദിക്യയിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയും - നമ്പർ നാൽപ്പത്തൊന്ന്

Jeff Pippenger
2026-02-05

നാല്പത്തൊന്നാം സംഖ്യ

ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായം വസന്തകാലത്തെയും ശരത്കാലത്തെയും ഉത്സവങ്ങളെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു; ആ ഉത്സവങ്ങളുടെ പ്രതിനിധാനം അതിന്റെ ഘടനയിൽ ദൈവികമായി അതിഗംഭീരവുമാണ്, സമഗ്രഘടനയ്ക്കുള്ളിൽ ആരംഭഘടനയും അവസാനഘടനയും സമ്പൂർണ്ണമായി പരസ്പരം സദൃശ്യമായി വിന്യസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിലും അതു പ്രകടമാണ്. വസന്തകാല ഉത്സവങ്ങളും ശരത്കാല ഉത്സവങ്ങളും തമ്മിൽ പരസ്പരം സദൃശ്യമായി നിലകൊള്ളുന്നു. ആ അധ്യായം അത്ഭുതസംഖ്യാവിവരകൻ ആയ പാൽമോണിയെ ആവർത്തിച്ച് സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. ആ അധ്യായം അവസാനകാലത്തെ ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സന്ദേശവുമായി ഉറപ്പായും അത്ഭുതകരമായും ബന്ധിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

“23” എന്ന സംഖ്യ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും സംയോജിക്കുന്ന പ്രായശ്ചിത്തത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ലേവ്യപുസ്തകം എന്ന പേര് ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ പുരോഹിതത്വത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം സകല പ്രവാചകന്മാരും അന്ത്യദിനങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നു, അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ പുരോഹിതന്മാർ പത്രോസ് വിശുദ്ധ പുരോഹിതവർഗം എന്നു തിരിച്ചറിയിക്കുന്നവരാണ്. പത്രോസിന്റെ വിശുദ്ധ പുരോഹിതവർഗം അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളി എന്ന സന്ദേശം ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്ന ജ്ഞാനവർദ്ധനയെ ഗ്രഹിക്കുന്ന ജ്ഞാനികളാണ്. ദാനിയേൽ അവരെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നതുപോലെ, മൂഢന്മാർ, അഥവാ ദുഷ്ടന്മാർ, ജ്ഞാനവർദ്ധനയെ നിരസിക്കുന്നു; ഈ കാരണത്താൽ അവർ പുരോഹിതന്മാരായി നിരസിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു ഹോശേയ ഞങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു.

> എന്റെ ജനങ്ങ ൾ ജ്ഞ ാനക്ക ുറവിനാൽ നശിച്ച ുപോകുന്ന ു; നീ ജ്ഞ തള്ള ിക്ക ളഞ്ഞ തിനാൽ, നീ എനിക്ക ു പുരോഹിതനായിരിക്ക ാതിരിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു ഞാനും നിന്നെ തള്ള ിക്ക ളയും; നീ നിന്റെ ദൈവത്ത ിന്റെ ന്യ ായപ്രമാണം മറന്ന ുകളഞ്ഞ തുകൊണ്ട ു, ഞാനും നിന്റെ മക്ക ളെ മറന്ന ുകളയും. അവർ വർധിച്ച തുപോലെ എന്നേ ാടു വിരോധമായി പാപം ചെയ ്തു;

> അതുകൊണ്ട ു ഞാൻ അവരുടെ മഹത്വ ം ലജ്ജ യായി മാറ്റ ും. ഹോശേയ 4:6, 7.

യെശയ്യാവും “മഹത്വത്തിന്റെ കിരീടം” എന്നു വിളിക്കുന്ന എഫ്രയീമിലെ മദ്യപാനികളുടെ മഹത്വം “ലജ്ജ”യായി മാറിയിരിക്കുന്നു. അന്ത്യകാലത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനവർധനയെ തള്ളിക്കളയുന്നവർ ലൗദിക്യയിലെ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭയാണെന്ന് ഹോശേയ പ്രത്യേകമായി തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; കാരണം അവൻ, “എന്റെ ജനം” എന്നു രേഖപ്പെടുത്തി. അവന്റെ ജനം പുരോഹിതരായി നിരസിക്കപ്പെടും; ഇതു അന്തിമമായ നാലാം തലമുറയിൽ സംഭവിക്കുന്നു, കാരണം അവൻ അവരുടെ മക്കളെ മറക്കേണ്ടതാകുന്നു; മക്കൾ അവസാന തലമുറയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

അതോൺമെന്റ്

“ലേവ്യപുസ്തകം 23” എന്ന ശീർഷകം “ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരം പേരുള്ള പുരോഹിതത്വത്തിന്റെ പ്രായശ്ചിത്തം” എന്നർത്ഥമാകുന്നു. ഈ സത്യത്തെ, ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പേരിനെയും അദ്ധ്യായസംഖ്യയെയും ബന്ധപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ തന്നെ നിഗമനം ചെയ്യാം. ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിമൂന്നാം അദ്ധ്യായം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന പ്രായശ്ചിത്തം “at-one-ment” എന്നതിനെ അർത്ഥമാക്കുന്നതാകുന്നു; അതുവഴി ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഒന്നിച്ചുചേരുന്ന സംഗമത്തെയാണ് അത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ആ സംഗമം ദൈവവചനത്തിൽ അനേകം പ്രതീകങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവയിൽ ഒന്നാകുന്നത്, മാനുഷിക ആലയം ദൈവിക ആലയവുമായി യോജിപ്പിക്കപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

മാനവാലയത്തിന് “23” പുരുഷ ക്രോമോസോമുകളും “23” സ്ത്രീ ക്രോമോസോമുകളും അടങ്ങിയ ഒരു ഘടനയുണ്ട്. നൂറുനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പുരോഹിതത്വം ഒരു “ആത്മീയ ഭവനം” ആണെന്ന് പത്രോസ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആ ക്രോമോസോമുകൾ ഒരു പുരുഷനും സ്ത്രീയും ചേരുന്നതുപോലെ ഒന്നിക്കുന്നു; ദൈവം ചേർത്തതിനെ മനുഷ്യൻ വേർപെടുത്തരുത്. വിവാഹം at-one-ment എന്നതിന്റെ മറ്റൊരു പ്രതീകമാണ്. ലേവ്യപുസ്തകം “23” എന്നത് സ്വർഗീയ മഹാപുരോഹിതന്റെ ആലയവും നൂറുനാല്പത്തിനാലായിരമായ പുരോഹിതന്മാരുടെ ആലയവും തമ്മിലുള്ള സംയോജനത്തെ അർത്ഥമാക്കുന്നു.

ഇരുപത്തിരണ്ട് വാക്യങ്ങൾ

ലേവ്യ പുസ ്തകം ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ാം അധ്യ ായത്ത ിലെ വസന്ത കാല ഉത്സ വങ്ങ ൾ ആ അധ്യ ായത്ത ിലെ ആദ്യ ഇരുപത്ത ിരണ്ട ് വാക്യ ങ്ങ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു; ശരത്കാല ഉത്സ വങ്ങ ൾ അധ്യ ായത്ത ിലെ അവസാന ഇരുപത്ത ിരണ്ട ് വാക്യ ങ്ങ ളിൽ

പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവസാന വാക്യം നാൽപ്പത്തിന വാക്യമാണ്; അത് 1844-ന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്—ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിമൂന്നിന്റെ നിറവേറ്റലായി, ഏഴാം മാസത്തിലെ പത്താം ദിവസത്തിൽ പ്രതിരൂപമായ പ്രായശ്ചിത്തദിനം ആരംഭിച്ച സമയത്തി പ്രതീകം. ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായം ഇരുപത്തിരണ്ട് വാക്യങ്ങളുള്ള കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ഇരുപത്തിരണ്ട് വാക്യങ്ങളുള്ള ഇരുകാലഘട്ടങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളായതിനാൽ യുക്തിപരമായി പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും അവ ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രാകാരത്തിലും പരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തുമുള്ള ശുശ്രൂഷയാൽ—വസന്തകാലത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നതും—അതിനോടൊപ്പം ശരത്കാലത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അവന്റെ അതിപരിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലെ ശുശ്രൂഷയാൽ യുക്തിപരമായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുമാണ്.

22

വസന്തകാലത്തെയും ശരത്കാലത്തെയും പെരുന്നാളുകൾ രണ്ടും ഇരുപത്തിരണ്ട് വാക്യങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആ വാക്യങ്ങൾ "22" അക്ഷരങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എബ്രായ അക്ഷരമാലയുടെ സാക്ഷ്യത്തോടു പൊരുത്തപ്പെടുന്നു. "22" എന്നത് "220" എന്നതിന്റേതായ ദശാംശമാണ്; "220" ദൈവത്വവും മാനവത്വവും സംയോജിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രതീകമാണ്. "220" യെഹൂദയുടെ ചിതറിപ്പോക്കിന്റെ 2,520 വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭത്തെയും, പ്രായശ്ചിത്തദിവസം വരെ ഉള്ള 2,300 വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. 2,520 വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭബിന്ദു ക്രി.മു. 677-ലും 2,300 വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭബിന്ദു ക്രി.മു. 457-ലും ആയിരുന്നു; അങ്ങനെ, ദൈവത്തിന്റെ സൈന്യം ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനത്തിനും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധമന്ദിരം ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനത്തിനും ഇടയിലുള്ള ബന്ധമായി ഇരുനൂറിരുപത് വർഷങ്ങളെ ഇത് തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആ രണ്ട് പ്രവചനങ്ങളും 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് പ്രതിരൂപാത്മകമായ പ്രായശ്ചിത്തദിവസത്തിന്റെ വരവോടെ അവസാനിച്ചു.

ആ തീയതിയിൽ, മാനുഷിക ആലയത്തെയും ദൈവിക ആലയത്തെയും സംയോജിപ്പിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവർത്തി ആരംഭിച്ചു; ആ സമയത ഹബക്കൂക്ക് 2:20ഉം യോഹന്നാൻ 2:20ഉം ഇരുവരും നിവൃത്തിയായി. അത്യന്തവിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിൽ ദൈവികം അന്നു സന്നിഹിതമായിരുന്നുവെന്ന് ഹബക്കൂക്ക് സൂചിപ്പിച്ചു; വിശ്വാസത്ത അത്യന്തവിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കേണ്ടിരുന്ന മി ആലയം, 1798 മുതൽ 1844 വരെ മില്ലറൈറ്റ് മാനുഷിക ആലയത്തിന്റെ സ്ഥാപനം അടയാളപ്പെടുത്തിയിരുന്ന നാൽപ്പത്താറ് വർഷകാലയളവ് പൂർത്തിയാക്കിയിരുന്നുവെന്ന് യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തി. "23"യു "23"യും ചേർന്ന് രൂപംകൊള്ളുന്ന "46" വർഷങ്ങളുടെ ചരിത്രം, ആ

ചരി(തത്ത ിന്റെ സന്ദേ ശം ആദ്യ മായി 1831-ൽ അവതരിപ്പ ിക്ക ാൻ
ആരംഭിച്ച വില്യ ം മില്ല റുടെ (പവർത്ത ിയാൽ (പതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന
അത് കിംഗ് ജെയിംസ് ബൈബിൾ (പസിദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട തിനു “220”
വർഷങ്ങ ൾക്ക ുശേഷമായിരുന്ന ു. 1611-ൽ (പസിദ്ധ ീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ദൈ
വചനം, “220” വർഷങ്ങ ൾക്ക ുശേഷം 1831-ൽ ഒരു മാനുഷിക ദൂതനോടു
സംയോജിക്ക പ്പെ ട്ട ു. വസന്ത കാലത്തെ യും ശരത്കാലത്തെ യും
ഉത്സ വങ്ങ ൾ രണ്ട ും “22” വാക്യ ങ്ങ ളാൽ (പതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന

ഒരേ വിഷയത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന രണ്ടു വരികളുള്ള ഇരുപത്തിരണ്ട് വാക്യങ്ങൾ പ്രവചനപരമായി ആദ്യം വരുന്ന ഇരുപത്തിരണ്ട് വാക്യങ്ങൾ പിന്നാലെയുള്ള ഇരുപത്തിരണ്ട് വാക്യങ്ങളുടെ മീതെ നിരത്തിക്കൊള്ളേണ്ടതുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഈ രണ്ടു വരികളെയും പരസ്പരം നിരത്തി യോജിപ്പിക്കുമ്പോൾ, വസന്തോത്സവങ്ങളിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന പ്രാകാരത്തിന്റെയും വിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷയെ അതിവിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയോടു നിങ്ങൾ ഏകീകരിക്കുന്നു. ഈ പ്രവചനതലത്തിൽ ഇത് രണ്ടു ആലയങ്ങളുടെ യോജിപ്പിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുവഴി ക്രിസ്തുവിന്റെ ഐക്യപരിഹാര ശുശ്രൂഷ ദൃശ്യമാകുന്നു.

ഒന്നാം വാക്യം മുതൽ ഇരുപത്തിരണ്ടാം വാക്യം വരെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യം മുതൽ നാൽപ്പത്തിനാലാം വാക്യം വരെയുള്ളവയോടു സമന്വയിപ്പിക്കുമ്പോൾ, എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ഇരുപത്തിരണ്ട് അക്ഷരങ്ങളാലും, “22” എന്ന സംഖ്യ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പ്രതീകാത്മകതയാലും, കൂടാതെ പരിശുദ്ധ ചരിത്രത്തിൽ ആ ഉത്സവങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയോടുകൂടി അവയോടനുബന്ധിച്ചുള്ള ഉത്സവങ്ങൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പ്രതീകാത്മകതയാലും സാക്ഷ്യപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രവാചക രേഖ സ്ഥാപിതമാകുന്നു.

വസന്തകാല പെരുന്നാളുകളുടെ ആരംഭം ആദ്യം ഏഴാംദിന ശബ്ബത്തിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; ശരത്കാല പെരുന്നാളുകളുടെ അവസാനം ഏഴാംവർഷ ശബ്ബത്തിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയ ക്രിസ്തു, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പുരോഹിതപരമ്പരയിലെ “22” എന്ന രണ്ടു സാക്ഷികളുടെ തുടക്കത്തിലും അവസാനത്തിലും ശബ്ബത്തിനെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബ ത്ത ് 1844-ൽ ആരംഭിച്ച (പതിരൂപമായ
(പായശ്ച ിത്ത ദിനത്ത ിന്റെ തുടക്ക ത്ത ിലെ (പത്യേ ക (പകാശമായിര
ഏഴാം വർഷത്തെ ശബ്ബ ത്ത ിന്റെ (പകാശം അതിന്റെ അവസാനത്ത ിലെ
(പകാശമാണ്. ലേവ്യ പുസ ്തകം “23” ൽ ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബ ത്ത ് ആദ്യ
വിശുദ്ധ സഭായോഗമായിരുന്ന തുപോലെ, ഏഴാം വർഷത്തെ ശബ്ബ ത്ത ും അ
അധ്യ ായത്ത ിലെ അവസാന വിശുദ്ധ സഭായോഗമാണ്. ശബ്ബ ത്ത ് “23” ആം
അധ്യ ായത്ത ിലെ പുരോഹിതന്റെ നിരയുടെ ആൽഫയും ഒമേഗയും
ആകുന്ന ു. ആദ്യ ത്തേ തായ ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബ ത്ത ് ഒരു ലക്ഷ

നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേരുടെ പുരോഹിതത്വ ത്ത ിന്റെ ആൽഫയും, അവസാനത്തേ തായ ഏഴാം വർഷത്തെ ശബ്ബ ത്ത ് ഒരു ലക്ഷ ം നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരം പേരുടെ പുരോഹിതത്വ ത്ത ിന്റെ ഒമേഗയും ആകുന്ന ു.

> "ദൈവത്തോടു സഹവസിക്കുന്നവർ നീതിയുടെ സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തിൽ നടക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ തങ്ങളുടെ വഴി ദുഷിപ്പിച്ച് അവർ തങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനെ അപമാനിക്കുന്നില്ല. സ്വർഗീയപ്രകാശം അവരുടെ മേൽ ദീപ്തിക്കുന്നു. ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രം അവസാനത്തിലേക്കു അടുക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചും അവനോടു ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചുമുള്ള അവരുടെ അറിവ് വളരെ വർധിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവർ അനന്തമൂല്യമുള്ളവരാണ്; കാരണം അവർ അവന്റെ പുത്രനോടു ഏകതയിൽ ഇരിക്കുന്നു. ദൈവവചനം അവർക്കു അതുല്യസൗന്ദര്യവും മനോഹാരിതയും ഉള്ളതാകുന്നു. അവർ അതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഗ്രഹിക്കുന്നു. സത്യം അവർക്കു തുറന്നുകാട്ടപ്പെടുന്നു. അവതാരസിദ്ധാന്തം മൃദുലമായ ഒരു പ്രഭാഭാസത്തോടെ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സകല രഹസ്യങ്ങളെയും തുറക്കുകയും സകല പ്രയാസങ്ങളെയും പരിഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന താക്കോൽ തിരുവെഴുത്താണെന്നു അവർ കാണുന്നു. പ്രകാശം സ്വീകരിക്കാനും പ്രകാശത്തിൽ നടക്കാനും ഇച്ഛിക്കാതിരുന്നവർക്ക് ദൈവഭക്തിയുടെ രഹസ്യം ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല; എന്നാൽ ക്രൂശ് ഏറ്റെടുത്തു യേശുവിനെ അനുഗമിക്കാൻ മടിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ പ്രകാശം കാണും." The Southern Watchman, April 4, 1905.

ഇവിടെ, "ഈ ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ അവസാനത്തോടടുത്ത്," പ്രതിരൂപ പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ, "അവതാരസിദ്ധാന്തം" പ്രതിരൂപ പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ ഏഴാംദിന ശബ്ബത്ത് സിദ്ധാന്തത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഒരു "മൃദുവായ" കാന്തിയാൽ അഭിഷിക്തമാകുന്നു.

> "യേശു നിയമപെട്ടകത്തിന്റെ മൂടി ഉയർത്തി; അപ്പോൾ പത്തു കല്പനകൾ എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന കൽപ്പലകകൾ ഞാൻ കണ്ടു. പത്തു പ്രമാണങ്ങളുടെയും നടുവിൽ തന്നെയായി നാലാമത്തെ കല്പന നിലകൊള്ളുന്നതും, അതിനെ ചുറ്റി മൃദുവായ പ്രകാശവലയം വിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും ഞാൻ കണ്ടപ്പോൾ അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. ദൂതൻ പറഞ്ഞു: 'പത്തിൽ ഇതൊന്നേ ഉള്ളൂ—ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിൽ ഉള്ള സകലവും സൃഷ്ടിച്ച ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ നിർവചിക്കുന്നതു. ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, ശബ്ബത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം അന്നേ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.'" Testimonies, volume 1, 75.

"അടിസ്ഥ ാനം" ആയ ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബ ത്ത ് ലേവ്യ പുസ ്തകം "23" ആരംഭിക്ക ുന്ന ു; വസന്ത -ശരത്കാലോത്സ വങ്ങ ൾ മുഖാന്ത രം

്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന പുരോഹിതന്മ ാരുടെ സാക്ഷ ്യ ത്തെ ഏഴാം
വർഷത്ത ിലെ ശബ്ബ ത്ത ് സമാപിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. ഏഴാം വർഷത്ത ിലെ ശ
ആ അടിസ്ഥ ാനംമേൽ പണിയപ്പെ ടുന്ന ആലയത്തെ
്രപതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു. അവസാനത്ത ിലുള്ള ഏഴാം വർഷത്ത ിലെ ശബ്ബ
2,520 മുഖാന്ത രം ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; അതുപോലെ ഏഴാം
ദിവസത്തെ ശബ്ബ ത്ത ് 2,300 മുഖാന്ത രം ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു.
വർഷത്ത ിലെ ശബ്ബ ത്ത ് "അവതാരസിദ്ധ ാന്ത ത്തെ " ്രപതിനിധീകരിക്ക
ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബ ത്ത ് ്രസഷ്ട ാവിന്റെ അടയാളമാണ്; ഏഴാം
വർഷത്ത ിലെ ശബ്ബ ത്ത ് മനുഷ്യ ത്വ ത്തോ ാടു സംയോജിതമായ
ദൈവത്വ ത്ത ിന്റെ അടയാളമാണ്.

രേഖകൾ സമന്വയിപ്പിക്കൽ

ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിമൂന്നിൽ വസന്തകാല പെരുന്നാളുകളെ ശരത്കാല പെരുന്നാളുകളുമായി ഒത്തുനോക്കുമ്പോൾ, പസ്കാ പെരുന്നാളിന് പിന്നാലെ അടുത്ത ദിവസം ഏഴുദിവസത്തെ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ വരുന്നു; ഏഴുദിവസത്തെ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ ആരംഭിച്ചശേഷമുള്ള അടുത്ത ദിവസം ആദ്യഫലങ്ങളുടെ പെരുന്നാൾ വരുന്നു. മൂന്ന് ദിവസങ്ങളിൽ മൂന്ന് വഴിക്കുറികൾ.

പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാളായി രൂപംകൊള്ളുന്ന ഏഴ് ദിവസങ്ങളുടെ കാലഘട്ടം ഒരു വിശുദ്ധ സഭയോടെ ആരംഭിച്ചു അതേവിധം അവസാനിക്കുന്നു. പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ ആരംഭിച്ചതിന്റെ പിന്നാലെയുള്ള ദിവസം ആദ്യഫലങ്ങളുടെ പെരുന്നാൾ എത്തുന്നു; അതിൽ വസന്തകാല യവത്തിന്റെ ആദ്യഫല അർപ്പണവും ഉൾപ്പെടുന്നു. ആഴ്ചകളുടെ പെരുന്നാൾ എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്ന പെന്തെക്കൊസ്ത്, ആദ്യഫലങ്ങളുടെ പെരുന്നാളിന് അമ്പതു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് വരുന്നതാകുന്നു; അത് ഏഴ് ആഴ്ചകളുടെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; ആ കാലഘട്ടം നാല്പത്തൊൻപതാം ദിവസം അവസാനിക്കുകയും, അതിനു പിന്നാലെ 'അമ്പത്' എന്നർത്ഥമുള്ള പെന്തെക്കൊസ്ത് വരികയും ചെയ്യുന്നു.

പെസഹാ പതിനാലാം തീയതി സന്ധ്യാസമയത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു. പെസഹാ ഒരു വിശുദ്ധസഭായോഗമല്ല.

അപ്പോൾ, പതിനഞ്ചാം ദിവസത്തിൽ ഏഴുദിവസത്തെ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുന്നാൾ ആരംഭിക്കുന്നു. ആ ഏഴുദിവസത്തെ പെരുന്നാളിലെ ഒന്നാം ദിവസവും അവസാന ദിവസവും വിശുദ്ധസഭായോഗങ്ങളാകുന്നു.

അടുത്ത ദിവസം, അഥവാ പതിനാറാം ദിവസം, ആദ്യ ഫലങ്ങ ളുടെ
ദിവസം എത്ത ുന്ന ു. പിന്നെ പെന്തെ ക്കേ ാസ ്ത ഉത്സ വത്ത ാൽ
അടയാളപ്പെ ടുത്ത പ്പെ ട്ട ഏഴ് ആഴ ്ചകൾ ആരംഭിക്ക ുന്ന ു;
വസന്ത കാലത്തെ യും ശരത്കാലത്തെ യും ഉത്സ വങ്ങ ളിൽ

പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ഏഴ് വിശുദ്ധ സഭായോഗങ്ങ ളിൽ ഒന്ന ാണ് പെന്തെ ക്കോ ാസ ്ത്. ആദ്യ ഫലങ്ങ ളുടെ ദിവസം ഒരു വിശുദ്ധ സഭായോഗമല്ല

അപ്പോൾ ഏഴാം മാസത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം, കാഹളോത്സവം, ഒരു വിശുദ്ധസഭായോഗമാണ്.

ഏഴാം മാസത്തിലെ പത്താം ദിവസത്തിലുള്ള പ്രായശ്ചിത്തദിവസം ഒരു വിശുദ്ധസഭായോഗമാണ്, എങ്കിലും അത് ഒരു ഉത്സവമല്ല.

കൂടാരങ്ങളുടെ പെരുന്നാളിന്റെ ആദ്യദിനം ഒരു വിശുദ്ധസഭയാണ്. ഏഴുദിവസത്തെ പെരുന്നാളിന് ശേഷം കൂടാരങ്ങളുടെ എട്ടാം ദിവസം ഉണ്ട്; എങ്കിലും ആ എട്ടാം ദിവസം പെരുന്നാളുകൾ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന കാലഘട്ടങ്ങളുടെ പരിധിക്കു പുറത്തുള്ളതായാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. ആ എട്ടാം ദിവസം ഒരു വിശുദ്ധസഭയാണ്.

പെരുന്നാളുകളെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന ഏഴാംദിന ശബ്ബത്തിനെ ഉൾപ്പെടുത്തുമ്പോൾ, ഇത് ഏഴ് വിശുദ്ധസഭാസമ്മേളനങ്ങൾക്ക് തുല്യമായി വരുന്നു. വിശുദ്ധസഭാസമ്മേളനങ്ങളോടു ഭിന്നമായ രീതിയിൽ അവ ഒത്തു ചേരുന്നുവെങ്കിലും, ഏഴ് വിശുദ്ധസഭാസമ്മേളനങ്ങളും ഏഴ് പെരുന്നാളുകളും ഉണ്ട്. ആദ്യത്തെയും അവസാനത്തെയും വഴി ചിഹ്നങ്ങൾ ശബ്ബത്തുകളാണ്—ആദ്യം ദിവസത്തിന്റേത്, പിന്നെ വർഷത്തിന്റേത്. ആൽഫയും ഒമേഗയും ആയ ശബ്ബത്തുകൾക്കിടയിൽ തിരിച്ചറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പെരുന്നാളുകളുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ ഏഴ് പെരുന്നാളുകളും അഞ്ച് വിശുദ്ധസഭാസമ്മേളനങ്ങളും ഉണ്ട്. ആൽഫയായ ഏഴാംദിന ശബ്ബത്തെയും ഒമേഗയായ ഏഴാംവർഷ ശബ്ബത്തെയും ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ, ഏഴ് വിശുദ്ധസഭാസമ്മേളനങ്ങളും ഏഴ് പെരുന്നാളുകളും ഉണ്ടാകുന്നു. കൂടാരപ്പെരുന്നാളിന്റെ എട്ടാം ദിവസം പെരുന്നാളുകളുടെ ഭാഗമല്ലെന്നത് മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു; അതുവഴി ഏഴിൽപ്പെട്ട എട്ടാമത്തേതെന്ന ഗൂഢതത്വം ഉദിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന കാര്യം ഇതാണ്: പാൽമോണിയായ യേശു, “23”ാം അധ്യായത്തിനുള്ളിലെ സംഖ്യാവൈവിധ്യങ്ങളെ അത്യന്തം ആശ്ചര്യജനകമായ രീതിയിൽ ക്രമീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

വസന്തകാലം

വസന്ത കാല പെരുന്ന ാളുകളിൽ, പുളിപ്പ ില്ല ാത്ത അപ്പ ത്ത ിന്റെ ഏഴുദിവസത്തെ ഒരു പെരുന്ന ാൾകാലമുണ്ട ്; അതിന്റെ ആരംഭത്ത ിൽ ഒരു ആൽഫാ വിശുദ്ധ സമ്മേ ളനവും അവസാനത്ത ിൽ ഒരു ഒമേഗാ വിശുദ്ധ സമ്മേ ളനവും ഉൾക്കൊ ാള്ള ുന്ന ു. പെന്തെ ക്കൊ ാസ ്ത് വസന്ത പെരുന്ന ാളുകളിലെ മൂന്ന ാമത്തെ വിശുദ്ധ സമ്മേ ളനമാണ്. ഏഴാഴ ്ചകളുള്ള ഒരു കാലയളവിനു ശേഷം പെന്തെ ക്കൊ ാസ ്ത് വരുന്ന ു; ആ കാലയളവ് അമ്പ താം ദിവസത്ത ിലെ ഒരു പെരുന്ന ാളോടെ അവസാനിക്ക ുന്ന ു. വസന്ത കാല പെരുന്ന ാളുകൾ നാല് പെരുന്ന ാൾദിവസങ്ങ ളാലും മൂന്ന ് കാലയളവുകളാലും അടയാളപ്പെ ടുത്ത പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. പെസഹാ, പുളിപ്പ ില്ല ാത്ത അപ്പ ം, ആദ്യ ഫലങ്ങ ൾ, പെന്തെ ക്കൊ ാസ ്ത് എന്ന ിവ

പെരുന്ന ാൾദിവസങ്ങ ൾ; മൂന്ന ് കാലയളവുകൾ എന്ന ു പറയുന്ന ത്
പുളിപ്പ ില്ല ാത്ത അപ്പ ത്ത ിന്റെ ഏഴുദിവസങ്ങ ൾ, പെന്തെ ക്കെ ാസ
അമ്പ താം ദിവസത്ത ിന് മുമ്പ ായി നിലനിൽക്ക ുകയും അതിനെ
ഉൾക്കെ ാള്ള ുകയും ചെയ്യ ുന്ന നാല പ്പത്തെ ാൻപത് ദിവസങ്ങ ൾ, കൂടാരെ
ഘട്ട ങ്ങ ളടങ്ങ ിയ ഒരു കാലയളവായ ആദ്യ ത്തെ മൂന്ന ് ദിവസങ്ങ ൾ
എന്ന ിവയാണ്.

പെസഹാകാലത്തെ ആദ്യഫലാർപ്പണം പെന്തെക്കൊസ്തുദിനത്തിലെ ആദ്യഫലാർപ്പണവുമായി യോജിച്ചുനിൽക്കുന്നു; പെസഹയുടെ മൂന്നുദിവസകാലഘട്ടത്തിലുള്ള യവത്തിന്റെ ആദ്യഫലാർപ്പണങ്ങളും, നാല്പത്തൊമ്പത്—അഥവാ അമ്പത്—ദിവസങ്ങളുള്ള പെന്തെക്കൊസ്തുകാലത്തിന്റെ സമാപ്തിയിൽ പെന്തെക്കൊസ്തുദിനത്തിലെ ഗോതമ്പിന്റെ ആദ്യഫലാർപ്പണവും.

പതനം

ശരത്കാല ഉത്സവങ്ങൾ ന്യായവിധിയിലേക്കു നയിക്കുന്ന പത്തു ദിവസത്തെ ഒരു കാലഘട്ടത്തിന് തുടക്കം കുറിക്കുന്ന ഒരു നിർദിഷ്ട ഉത്സവദിനത്തോടെയാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. ന്യായവിധിക്ക് അഞ്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം, ഏഴു ദിവസമുള്ള ഒരു ഉത്സവം ആചരിക്കപ്പെടുന്നു; അതിൽ ആ ഏഴു ദിവസങ്ങളിലെ ഒന്നാം ദിവസവും അവസാന ദിവസവും വിശുദ്ധസഭകളായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പതിനഞ്ചാം ദിവസം മുതൽ ഇരുപത്തിരണ്ടാം ദിവസം വരെ കൂടാരോത്സവം ആചരിക്കപ്പെടുന്നു; തുടർന്ന് ഇരുപത്തിമൂന്നാം ദിവസം ദേശത്തിന്റെ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കപ്പെടുന്നു.

ശരത്കാല പെരുന്നാളുകളെ വസന്തകാല പെരുന്നാളുകളുടെ മീതെ സ്ഥാപിക്കുമ്പോൾ, ഇരുപത്തിനിരണ്ട് വാക്യങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ട് രേഖകൾ നമുക്കുണ്ടാകുന്നു; അതുകൊണ്ട് അവ എബ്രായ അക്ഷരമാലയിലെ ഇരുപത്തിനിരണ്ട് അക്ഷരങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഇങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, ആദ്യത്തെ വഴിച്ചിഹ്നം ഏഴാം ദിവസത്തെ ശബ്ബത്തിന്റെ വിശുദ്ധസഭായോഗമാണ്; അവസാനത്തെ വഴിച്ചിഹ്നം ഏഴാം വർഷത്തെ ശബ്ബത്തിന്റെ വിശുദ്ധസഭായോഗമാണ്.

> ഏഴാം മാസത്തിലെ പതിനഞ്ചാം ദിവസത്തിലും, നിങ്ങൾ ദേശത്തിന്റെ ഫലം ശേഖരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ, ഏഴ് ദിവസം യഹോവേക്കു ഒരു ഉത്സവം ആചരിക്കേണം; ആദ്യദിവസം വിശ്രമദിനമായിരിക്കേണം, എട്ടാം ദിവസവും വിശ്രമദിനമായിരിക്കേണം. ലേവ്യപുസ്തകം 23:39.

പെന്തെ ക്കെ ാസ ്ത് ്രപാരംഭമഴയായിരുന്ന ു; കൂടാരപ്പെ രുന്ന ാൾ
അനന്ത രമഴയാണ്. പെന്തെ ക്കെ ാസ ്തുദിനത്ത ിൽ പരിശുദ്ധ ാത്മ ാവിന്
പകർച്ച ഒരു ദിവസത്ത ാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു; എന്ന ാൽ
കൂടാരപ്പെ രുന്ന ാളാൽ ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ആ പകർച്ച

സമാപിക്കുന്ന ഒരു കാലയളവാണ്, അതിന് പിന്നാലെ ഏഴ് ദിവസങ്ങളുടെ എട്ടാം ദിനമായ ഒരു ശബ്ബത്ത് വരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ച അന്തിമ പ്രത്യക്ഷീകരണത്തെ അനുഗമിക്കുന്ന ആ ശബ്ബത്ത്, ഭൂ ആയിരം വർഷം വിശ്രമിക്കുന്ന ശബ്ബത്തിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു

> "കഷ്ടകാലത്തിൽ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും നഗരങ്ങളും ഗ്രാമങ്ങളും വിട്ട് ഔടിപ്പോയി; എന്നാൽ ദുഷ്ടന്മാർ ഞങ്ങളെ പിന്തുടർന്നു, അവർ വാളുമായി വിശുദ്ധന്മാരുടെ വീടുകളിൽ കടന്നുകയറി. അവർ ഞങ്ങളെ കൊല്ലുവാൻ വാൾ ഉയർത്തി; എന്നാൽ അത് ഒടിഞ്ഞ്, പുല്ലുതണ്ടുപോലെ ശക്തിയറ്റതായിത്തീർന്ന് താഴെ വീണു. അപ്പോൾ മോചനത്തിനായി ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും രാവും പകലും നിലവിളിച്ചു; ആ നിലവിളി ദൈവസന്നിധിയിലേക്ക് ഉയർന്നു. സൂര്യൻ ഉദിച്ചു, ചന്ദ്രൻ നിശ്ചലമായി നിന്നു. അരുവികൾ ഒഴുകുന്നത് നിർത്തി. ഇരുണ്ടതും കനത്തതുമായ മേഘങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നു തമ്മിൽ ഏറ്റുമുട്ടി. എന്നാൽ സ്ഥിരമായ മഹത്വത്തിന്റെ ഒരു നിർമ്മലസ്ഥലം ഉണ്ടായിരുന്നു; അവിടെനിന്ന് അനേകം ജലങ്ങളുടെ നാദംപോലെയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടു, ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും കുലുക്കി. ആകാശം തുറക്കുകയും അടയുകയും ചെയ്തു, മഹാകലഹാവസ്ഥയിൽ ആയിരുന്നു. പർവതങ്ങൾ കാറ്റിലെ ഞാങ്ങണയെപ്പോലെ കുലുങ്ങി, എല്ലാടവും ചിതറിപ്പൊട്ടിയ പാറകൾ പുറത്തേക്കെറിഞ്ഞു. സമുദ്രം ഒരു പാത്രംപോലെ തിളച്ചു, കരത്തിന്മേൽ കല്ലുകൾ എറിഞ്ഞു. ദൈവം യേശുവിന്റെ വരവിന്റെ ദിവസവും മണിക്കൂറും പ്രഖ്യാപിച്ചു തന്റെ ജനത്തോടു നിത്യനിയമം അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ഒരു വാക്യം പ്രസ്താവിച്ചു, പിന്നെ നിമിഷം മൗനമായി നിന്നു; ആ വാക്കുകൾ ഭൂമിയാകെ മുഴങ്ങി പടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കെ. ദൈവത്തിന്റെ യിസ്രായേൽ മേലോട്ടു സ്ഥിരമായി നോട്ടമുറപ്പിച്ച് നിന്നു, യഹോവയുടെ വായിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു ഭൂമിയാകെ ഏറ്റവും ഉച്ചത്തിലുള്ള ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ ഘോഷംപോലെ പരന്നുവന്ന വചനങ്ങൾ ശ്രവിച്ചു. അത്യന്തം ഗംഭീരവും ഭയഭക്തിജനകവും ആയിരുന്നു അത്. ഓരോ വാക്യത്തിന്റെയും അവസാനം വിശുദ്ധന്മാർ, 'മഹത്വം! ഹല്ലെലൂയാ!' എന്നു ഘോഷിച്ചു. അവരുടെ മുഖമുദ്രകൾ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വംകൊണ്ട് പ്രകാശിച്ചു; സീനായിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ മോശെയുടെ മുഖം പ്രകാശിച്ചതുപോലെ അവർ മഹത്വത്തോടെ ദീപ്തരായി. ആ മഹത്വം നിമിത്തം ദുഷ്ടന്മാർക്ക് അവരെ നോക്കിനിൽക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവന്റെ ശബ്ബത്ത് വിശുദ്ധമായി ആചരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ മാനിച്ചവരുടെമേൽ ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ആശീർവാദം ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, മൃഗത്തിന്മേലും അതിന്റെ പ്രതിമമേലും മഹത്തായ ജയഘോഷം ഉയർന്നു."

> "അപ്പോൾ ഭൂമി വിശ്രമിക്കേണ്ടിരുന്ന ജൂബിലി ആരംഭിച്ചു." എർലി റൈറ്റിംഗ്സ്, 34.

യൂബിലി ഏഴു വർഷങ്ങളുടെ ഏഴു ചക്രങ്ങൾക്കു ശേഷമുള്ള അമ്പതാം വർഷമാണ്; അത് പെന്തെക്കോസ്തിന്റെ അമ്പതാം ദിവസത്തിലേക്കു

നയിക്ക ുന്ന 49 ദിവസങ്ങ ൾക്ക ു സമാനമാണ്. ശരത്കാലത്ത ിലെ
ഉത്സ വങ്ങ ളുടെ നിര വസന്ത കാല ഉത്സ വങ്ങ ളോടു ചേർത്ത
കൊണ്ട ുവരുമ്പേ ാൾ, പെന്തെ ക്കേ ാസ്ത ിലേക്ക ു നയിക്ക ുന്ന 49 ദിവ
ഉണ്ട ാകുന്ന ു; അത് കൂടാരപ്പെ രുന്ന ാളിന്റെ ഏഴുദിന കാലഘട്ട ത്ത ിന്റെ
ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു. പെന്തെ ക്കേ ാസ്തും കൂടാരപ്പെ
പരസ്പരം ഒത്ത ുചേരുന്ന ു; ഒരുമിച്ച ് അവ ഉടൻ വരാനിരിക്ക ുന്ന ഞായറാ
നിയമത്ത ിൽ ആരംഭിച്ച ്, പരീക്ഷ ണക്ക ാലം അവസാനിക്ക ുന്ന തും,
കർത്ത ാവ് മടങ്ങ ിവരുന്ന തും, പിന്നെ ഭൂമി വിശ്രമിക്ക ുന്ന തും വരെ
തുടരുമായ പിന്ന ാക്ക മഴയുടെ കാലഘട്ട ത്തെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; അ
വിശ്രമം ഏഴാം വർഷ ശബ്ബ ത്ത ിൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന
അതാണ് കൂടാരപ്പെ രുന്ന ാളിലെ ഏഴിൽ എട്ട ാമത്തേ ത്.

ഇരുപത്തിരണ്ട് വാക്യങ്ങളുള്ള ഇരു വരികളും നാം ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവരുന്നതിന് നിരവധി കാരണങ്ങളുണ്ട്. ഇരു വരികളും ഇരുപത്തിരണ്ട് വാക്യങ്ങളാണ്; 220-ന്റെ ദശാംശമായ ഇരുപത്തിരണ്ട്, ദൈവികതയും മാനവതയും തമ്മിലുള്ള സംയോജനത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്.

ഇരുവരികളും ഇരുപത്തിരണ്ട് അക്ഷരങ്ങളുള്ള ഹെബ്രു അക്ഷരമാലയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഇരുവിധ രേഖകളും ഉത്സവങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഇരുവിധ രേഖകളും വർഷത്തിലെ രണ്ടുകൊയ്ത്തുകാലങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഇരു രേഖകളും പ്രാകാരത്തിലും വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലും അതിവിശുദ്ധസ്ഥലത്തിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ലേവ്യപുസ്തകം പുരോഹിതന്മാരെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു; യേശു സ്വർഗീയ മഹാപുരോഹിതനാകുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ, ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിമൂന്നാം അധ്യായത്തിലെ നാൽപ്പത്തിനാല് വചനങ്ങളിൽ 'നിരപ്പിന്മേൽ നിരപ്പ്' എന്ന രീതിശാസ്ത്രം പ്രയോഗിക്കുന്നതു ന്യായസംഗതമാണ്.

പെന്തെക്കൊസ്ത് ക്രിസ്തീയതയ്ക്കുള്ള ആദ്യമഴ ആയിരുന്നു; കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ ക്രിസ്തീയതയ്ക്കുള്ള പിന്നമഴയാണ്. അതുകൊണ്ട് നാം വസന്തകാലത്തെ "പെന്തെക്കൊസ്ത് ദിവസം" ശരത്കാലത്തിലെ കൂടാരപ്പെരുന്നാളിന്റെ ഏഴ് ദിവസങ്ങളോടു ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. സിസ്റ്റർ വൈറ്റ്, "കഷ്ടകാലത്തിൽ നാം എല്ലാവരും നഗരങ്ങളിലും ഗ്രാമങ്ങളിലും നിന്ന് ഓടിപ്പോയി" എന്നു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, പീഡനത്തെത്തുടർന്ന് ദൈവജനങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്ന സമയത്തെയാണവൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കൂടാരപ്പെരുന്നാൾകാലത്ത് കൂടാരങ്ങളിൽ പാർക്കുന്നത് ഭൂമിക്കുള്ള ശബ്ബത്ത് യോബേൽ വിശ്രമത്തിലേക്കു നേരിട്ട് നയിക്കുന്ന ചരിത്രത്തെ പ്രതിരൂപിക്കുന്നു.

പെന്തെ ക്കോ ാസ് ്തുദിനം കൂടാരങ്ങ ളുടെ ഏഴ് ദിവസങ്ങ ളുടെ ആരംഭത്തെ
അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന ു. തുടർന്ന ്, ജൂബിലി എട്ട ാം ദിവസത്ത ാൽ
പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; അതായത്, കൂടാരങ്ങ ളുടെ ഏഴ്
ദിവസങ്ങ ൾക്ക ു ശേഷമുള്ള ദിവസത്ത ാൽ. കൂടാരങ്ങ ളുടെ പെരുന്ന ാ
അഞ്ച ു ദിവസം മുമ്പ ് പ്രായശ്ച ിത്ത ദിനമായിരുന്ന ു. അതുകൊണ്ട ്,
കൂടാരങ്ങ ളുടെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ുന്ന പെന്തെ ക്കോ ാസ
അഞ്ച ു ദിവസം മുമ്പ ്—ന്യ ായവിധി അടയാളപ്പെ ടുന്ന ു.
പ്രായശ്ച ിത്ത ദിനത്ത ിന്റെ ന്യ ായവിധിക്ക ു പത്ത ു ദിവസം മുമ്പ ്
കാഹളങ്ങ ളുടെ പെരുന്ന ാളാണ്. ഈ രേഖകൾ സംയോജിപ്പ ിക്ക ുമ്പോ ാൾ,
പെന്തെ ക്കോ ാസ ്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ഞായറാഴ്ച്ചാ നിയമത്ത
അഞ്ച ു ദിവസം മുമ്പ ്, ന്യ ായവിധി അടയാളപ്പെ ടുന്ന ു. അതിന് പത്ത ു
ദിവസം മുമ്പ ്, കാഹളങ്ങ ളുടെ പെരുന്ന ാൾ അടയാളപ്പെ ടുന്ന ു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നാനം അവന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് എന്നിവയെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ആ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങൾ പെസഹായിലെ അവന്റെ മരണംകൊണ്ടും, ശബ്ബത്തിൽ അവന്റെ അടക്കവും വിശ്രമവുംകൊണ്ടും, ഞായറാഴ്ചയിലെ അവന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പുകൊണ്ടും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അവന്റെ മരണം, അടക്കം, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് എന്നിവയുടെ മൂന്ന് ദിവസങ്ങൾ മൂന്ന് ഘട്ടങ്ങളടങ്ങിയ ഒരു വഴിക്കുറിയാണ്. ആകയാൽ നാം വസന്തകാലത്തെയും ശരത്കാലത്തെയും ഉത്സവങ്ങളുടെ രണ്ടു രേഖകളുടെ സംയോജനം ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിൽ നിന്നാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. മൂന്നാം ദിവസത്തിലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് പെന്തെക്കൊസ്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന നാൽപ്പത്തൊൻപത് ദിവസങ്ങളുടെ ഒരു കാലയളവിന് തുടക്കമിടുന്നു; അത് ഞായറാഴ്ച നിയമമാണ്. ആ നാൽപ്പത്തൊൻപത് ദിവസങ്ങളുടെ കാലയളവിനു മുമ്പായി പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഉത്സവമുണ്ട്; അത് ഒരു ദിവസം മുമ്പ് ആരംഭിച്ച് ആദ്യഫലത്തിന്റെ ദിവസത്തിനു ശേഷം അഞ്ചു ദിവസം വരെ നീളുന്നു.

ആദ്യഫലങ്ങളുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽനിന്ന് സൺഡേ നിയമംവരെ നാൽപ്പത്തൊമ്പത് ദിവസങ്ങളുണ്ട്; സൺഡേ നിയമം അമ്പതാം ദിവസമാണ്. സൺഡേ നിയമത്തിന് അഞ്ചു ദിവസം മുമ്പ് ന്യായവിധി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ആ ന്യായവിധിക്ക് പത്ത് ദിവസം മുമ്പ് കാഹളങ്ങളുടെ മുന്നറിയിപ്പ് അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. പുനരുത്ഥാനമാണ് ആദ്യ വഴിക്കല്ല്; തുടർന്ന് അഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ കാലഘട്ടം സമാപിക്കുന്നു. പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ കാലം അവസാനിച്ചതിന് മുപ്പത് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് കാഹളങ്ങളുടെ മുന്നറിയിപ്പ് സംഭവിക്കുന്നു. അതിന് പത്ത് ദിവസം കഴിഞ്ഞ് പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിന്റെ ന്യായവിധി അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു; പിന്നെ അഞ്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് പെന്തെക്കോസ്തിലെ സൺഡേ നിയമം എത്തിച്ചേരുന്നു.

ഇത് വസന്ത കാലത്തെ യും ശരത്കാലത്തെ യും പെരുന്ന ാളുകളുടെ വരിപിൻവരി (പ്രയോഗത്ത ിൽ ഏഴ് മാർഗ്ഗ സൂചകങ്ങ ളെ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു: പുളിപ്പ ില്ല ാത്ത അപ്പ ത്ത ിന്റെ ആരംഭം, ഉയിർത്തെ ഴുന്നേ ൽപ്പ ്, പുളിപ്പ ില്ല ാത്ത അപ്പ ത്ത ിന്റെ അന്ത ്യം, കാഹളങ്ങ ളുടെ മുന്ന റിയിപ്പ ്, ന്യ ായവിധി, പെന്തെ ക്കെ ാസ ്ത്, പിന്ന െ ആ ഏഴ് മാർഗ്ഗ സൂചകങ്ങ ൾ ഒരു ആൽഫ ഏഴാംദിന ശബ്ബ ത്ത ിന്റെയും ഒരു ഒമേഗ ഏഴാംവർഷ ശബ്ബ ത്ത ിന്റെയും പരിധിക്ക ുള്ള ിൽ സ്ഥ ാപിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. ആ രണ്ട ് ശബ്ബ ത്ത ുകൾക്ക ിടയിൽ ഉൾക്കെ ാള്ള പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ഏഴ് മാർഗ്ഗ സൂചകങ്ങ ൾ അഞ്ച ുദിവ കാലഘട്ട ത്തെ യും, അതിനെത്ത ുടർന്ന ് മുപ്പ ത് ദിവസത്തെ ഒരു കാലഘട്ട ത്തെ യും, പത്ത ് ദിവസത്തെ ഒരു കാലഘട്ട ത്തെ യും, അഞ്ച ുദിവസത്തെ ഒരു കാലഘട്ട ത്തെ യും, ഏഴ് ദിവസത്തെ ഒരു കാലഘട്ട ത്തെ യും വേർതിരിച്ച ുകാട്ട ുകയും തിരിച്ച റിയിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു.

അപ്പോൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തെ നാം അതിനോടു യോജിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ “മുഖാമുഖം” ഉപദേശിക്കുകയും അതിന്റെ ശേഷം സ്വർഗാരോഹണം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത ഒരു നാൽപ്പത് ദിവസത്തെ കാലഘട്ടം നാം കാണുന്നു. തുടർന്ന് പത്ത് ദിവസത്തേക്ക് ശിഷ്യന്മാർ മുകളിലെ മുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ പത്ത് ദിവസം പെന്തെക്കൊസ്ത് ദിനത്തിൽ സമാപിച്ചു; അത് സൺഡേ ലോ ആകുന്നു. ഇതുവഴി ലേവ്യപുസ്തകം “23” മുഖാന്തരം പ്രതിനിധാനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന പുരോഹിതന്മാരുടെ രേഖയിലേക്കു ഒരു നാൽപ്പത് ദിവസത്തെ കാലഘട്ടവും പത്ത് ദിവസത്തെ കാലഘട്ടവും ചേർക്കപ്പെടുന്നു.

പുനരുത്ഥാനത്തിൽനിന്ന് പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ അവസാനത്തേക്കു അഞ്ച് ദിവസം; തുടർന്ന് കാഹളമുന്നറിയിപ്പിലേക്കു മുപ്പത് ദിവസം; തുടർന്ന് ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിലേക്കു അഞ്ച് ദിവസം; തുടർന്ന് ന്യായവിധിയിലേക്കു അഞ്ച് ദിവസം; തുടർന്ന് പെന്തെക്കൊസ്തിന്റെ അന്ത്യമഴയുടെ ഏഴ് ദിവസങ്ങളിലേക്കു അഞ്ച് ദിവസം.

പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഏഴ് ദിവസങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിന് പിന്നാലെ അടുത്ത ദിവസമാണ് ആദ്യഫലങ്ങളുടെ പുനരുത്ഥാനം വരുന്നത്. പുനരുത്ഥാനം പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഏഴ് ദിവസങ്ങളുടെ പരിധിക്കുള്ളിൽ സംഭവിക്കുന്നു; പുനരുത്ഥാനത്തിന് അഞ്ചു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ കാലഘട്ടം അവസാനിക്കുന്നു.

പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഉത്സവം അവസാനിച്ച ശേഷം മുപ്പത് ദിവസങ്ങൾക്ക് ശേഷം, കാഹളങ്ങൾ ഒരു മുന്നറിയിപ്പ് അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.

കാഹളങ്ങ ളുടെ മുന്ന റിയിപ്പ ിന് അഞ്ച ു ദിവസം കഴിഞ്ഞ ്, (ക്രിസ ്തു നാൽപ്പ തു ദിവസം ഉപദേശിച്ച തിന് ശേഷം സ്വ ർഗാരോഹണം ചെയ ്തു.

അവന്റെ സ്വ ർഗാരോഹണം മുകളറയിൽ പത്ത ് ദിവസങ്ങ ളുടെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെ ടുത്ത ി.

അപ്പോൾ, അവന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിന് അഞ്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം ന്യായവിധി അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു.

അഞ്ച് ദിവസങ്ങൾക്കുശേഷം, പെന്തക്കോസ്തിന്റെ ഞായർനിയമം പിന്നീടുള്ള മഴയുടെ ഏഴുദിവസകാലഘട്ടം തുറക്കുന്നു.

ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരം പേർ അവൻ പോകുന്നിടത്തൊക്കെയും കുഞ്ഞാടിനെ അനുഗമിക്കുന്നവരാകുന്നു. ഏലീയാവും മോശെയും 2020 ജൂലൈ 18-ന് കൊല്ലപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ കർത്താവും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട അതേ സ്ഥലത്താണ് അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം 2023 ഡിസംബർ 31-ലെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരുന്നു. ആ ദിവസത്തിന് മുമ്പ്, 2023 ജൂലൈയിൽ, പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു സന്ദേശം മരുഭൂമിയിൽ മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി. പുളിപ്പ് തെറ്റിനെയും കപടഭക്തിയെയും പാപത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; മരുഭൂമിയിൽ നിന്നുവന്ന സന്ദേശം പുളിപ്പില്ലാത്തതായിരുന്നു. 2023 ഡിസംബർ 31 മുതൽ സൺഡേ നിയമം വരെയും, ലേവ്യപുസ്തകം “23” ഒരു ലക്ഷത്തി നാല്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ പ്രായശ്ചിത്തത്തിനുള്ള ഒരു രൂപകൽപ്പന നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ രൂപകൽപ്പന മില്ലറിന്റെ സ്വപ്നത്തോടും, മലാഖി മൂന്നിന്റെയും വെളിപ്പാട് പത്തൊമ്പതിന്റെയും ആകാശജാലകങ്ങളോടും ഒത്തുചേരുന്നു. ക്രി.വ. 27 മുതൽ 34 വരെ ഉള്ള വിശുദ്ധ ആഴ്ചയിലെ മൂന്നാം മണിക്കൂറിനോടും ഒൻപതാം മണിക്കൂറിനോടും അതു ഒത്തുചേരുന്നു.

ഈ കാര്യങ്ങൾ നാം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ തുടരുന്നതായിരിക്കും.

> “‘ജ്ഞാനത്താൽ മുറികൾ സകല വിലയേറിയതും മനോഹരവുമായ സമ്പത്തുകൊണ്ടു നിറയും.’”
>
> “ശരീരത്തിനുപോലെതന്നെ മനസ്സിനും ആത്മാവിന്നും ശക്തി പ്രയത്നത്തിലൂടെയാണ് സമ്പാദിക്കപ്പെടുന്നതെന്നത് ദൈവത്തിന്റെ നിയമമാണ്. വികസനം ഉണ്ടാക്കുന്നത് അഭ്യാസമാണ്. ഈ നിയമത്തോടു യോജിച്ചുകൊണ്ടു, മാനസികവും ആത്മീയവും ആയ വികസനത്തിനുള്ള മാർഗങ്ങൾ ദൈവം തന്റെ വചനത്തിൽ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു.
>
> “ഈ ജീവിതത്ത ിനായോ വരാനിരിക്ക ുന്ന ജീവിതത്ത ിനായോ തക്ക വണ്ണ ം സജ്ജ രാകേണ്ട തിന് മനുഷ്യ ർ ഗ്രഹിക്കേ ണ്ട എല്ല ാ തത്ത ്വങ്ങ ളും ബൈബിളിൽ അടങ്ങ ിയിരിക്ക ുന്ന ു. ഈ തത്ത ്വങ്ങ എല്ല ാവർക്ക ും ഗ്രഹിക്ക ാവുന്ന തുമാണ്. അതിന്റെ ഉപദേശത്തെ വിലമതിക്ക ുന്ന മനസ്സ ുള്ള ആരും ബൈബിളിലെ ഒരു ഭാഗം പോലും വായിക്ക ുമ്പേ ാൾ അതിൽ നിന്ന ് ഉപകാരപ്രദമായ ഏതെങ്ക ിലും ഒരു ചിന്ത ലഭിക്ക ാതെ ഇരിക്ക ുകയില്ല . എന്ന ാൽ ബൈബിളിലെ ഏറ്റ വും

മൂല്യ മുള്ള ഉപദേശം ഇടയ്ക്ക ാക്കെ ചെയ്യ ുന്ന പഠനത്ത ിലൂടെയോ ബന്ധ മില്ല ാത്ത പഠനത്ത ിലൂടെയോ ലഭ്യ മാകുന്ന തല്ല . അതിലെ മഹത്ത ായ സത്യ സംവിധാനം വേഗത്ത ിലോ അ്രശദ്ധ യോടെയോ വായിക്ക ുന്ന വായനക്ക ാരന് തിരിച്ച റിയാവുന്ന വിധത്ത ിൽ അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ിട്ട ില്ല . അതിലെ അനേകം നിധികൾ ഉപരിതലത്ത ിനും ഏറെ താഴെ മറഞ്ഞ ുകിടക്ക ുന്ന ു; അവ ജാ്രഗതയുള്ള അന്വേ ഷണത്ത ിലൂടെയും നിരന്ത ര്രശമത്ത ിലൂടെയും മാ്രതമേ കൈവരിക്ക ാനാകൂ. ആ മഹാസമ്രഗതയെ രൂപപ്പെ ടുത്ത ുന്ന സത്യ ങ്ങ ഗ ‘അല ്പം ഇവിടെ, അല ്പം അവിടെ’ എന്ന വിധം അന്വേ ഷിച്ച ുകണ്ടെ ത്ത ി ഒന്ന ിച്ച ുകൂട്ട പ്പെ ടേണ്ട താണ്. യെശയ്യ ാവു 28:10.”

“ഇങ്ങനെ അന്വേഷിച്ച് ഒരുമിച്ച് കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, അവ പരസ്പരം അത്യന്തം പൂർണ്ണമായി യോജിച്ചിരിക്കുന്നവയെന്നു തെളിയും. ഓരോ സുവിശേഷവും മറ്റുള്ളവയ്ക്കുള്ള ഒരു പൂരകമാണ്; ഓരോ പ്രവചനവും മറ്റൊരു പ്രവചനത്തിനുള്ള വ്യാഖ്യാനമാണ്; ഓരോ സത്യവും മറ്റൊരു സത്യത്തിന്റെ വികാസമാണ്. യെഹൂദീയ വ്യവസ്ഥയുടെ പ്രതിരൂപങ്ങൾ സുവിശേഷത്താൽ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവവചനത്തിലെ ഓരോ സിദ്ധാന്തത്തിനും അതിന്റെ സ്ഥാനം ഉണ്ട്; ഓരോ സംഭവത്തിനും അതിന്റെ പ്രസക്തിയുണ്ട്. രൂപകല്പനയിലും നിർവഹണത്തിലും സമ്പൂർണ്ണമായ ഈ ഘടന തന്റെ കർത്താവിനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. അനന്തനായവന്റെ മനസ്സല്ലാതെ മറ്റൊരു മനസ്സിനും ഇത്തരമൊരു ഘടന ചിന്തിച്ചറിവാനോ രൂപപ്പെടുത്താനോ കഴിയുകയില്ല.”

“വിവിധ ഭാഗങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുകയും അവയുടെ പരസ്പരബന്ധം പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ മനുഷ്യ മനസ്സിന്റെ ഉന്നതമായ ശേഷികൾ അത്യന്തം തീവ്രമായ പ്രവർത്തനത്തിലേക്ക് ആഹ്വാനിക്കപ്പെടുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള പഠനത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന ആരും മാനസിക ശക്തി വികസിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കുകയില്ല.

“സത്യ ത്തെ അന്വേ ഷിച്ച ് കണ്ടെ ത്ത ുകയും അതിനെ ഏകീകരിച്ചെ ാന്ന ാക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിലൊന്ന ിൽ മാ്രതം ബൈബിൾപഠനത്ത ിന്റെ മാനസിക മൂല്യ ം നിലകൊള്ള ുന്ന ില്ല . അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന വിഷയങ്ങ ളെ്രഗഹിക്ക ുന്ന തിനായി ആവശ്യ മായ പരി്രശമത്ത ിലുമാണ് അത് നിലകൊള്ള ുന്ന ത്. സാധാരണകാര്യ ങ്ങ ളിൽ മാ്രതം മുഴുകിക്ക ിടക്ക ുന്ന മനസ്സ ് ചെറുതായി ക്ഷ യിക്ക ുകയും ദുർബലമാകുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. മഹത്ത ായും ദൂരവ്യ ാപകവുമായ സത്യ ങ്ങ ളെ്രഗഹിക്കേ ണ്ട ദൗത്യ ം ഒരിക്ക ലും അതിന് ഏല ്പിക്ക പ്പെ ടാത്ത പക്ഷ ം, കുറെകാലത്ത ിനു ശേഷം അതിന് വളർച്ച യുടെ ശക്ത ി നഷ്ട പ്പെ ടുന്ന ു. ഈ അധഃപതനത്ത ിനെതിരായ ഒര സംരക്ഷ ണമായും വികാസത്ത ിന് ഒരു്രേപരണയായും ദൈവവചനത്ത ിന്റെ പഠനത്തോ ാട് തുല്യ മാകാൻ മറ്റെ ാന്ന ുമില്ല . ബൗദ്ധ ിക പരിശീലനത്ത ിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗ മായി, മറ്റേ തു ്രഗന്ഥ ത്തേ ക്ക ാളും, അല്ലെ ങ്ക ിൽ മറ്റെ ല്ല ാ്രഗന്ഥ ങ്ങ ളും കൂടി ചേർന്ന തിലുമുപരി, ബൈബിൾ കൂടുതൽ ഫല്രപദമാണ്. അതിന്റെ

വിഷയങ്ങ ളുടെ മഹത്വ ം, അതിന്റെ വചനങ്ങ ളുടെ ഗംഭീരമായ ലാളിത്യ ം, അതിന്റെ ദൃശ്യ രൂപകങ്ങ ളുടെ സൗന്ദ ര്യ ം—ഇവ മറ്റെ ാന്ന ിനും കഴിയാത്ത വിധം ചിന്ത കളെ ഉണർത്ത ുകയും ഉയർത്ത ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു. വെളിപ്പ ാടിന്റെ വിസ ്മയകരമായ സത്യ ങ്ങ ളെ ്രഗഹിക്ക ാനുള്ള ്രശമം നൽകുന്ന തുപോലെ മാനസിക ശക്ത ി പകരാൻ മറ്റെ ാരു പഠനത്ത ിനും കഴിയില്ല . ഇങ്ങ നെ അനന്ത ന്റെ ചിന്ത കളുമായി സമ്പ ർക്ക ത്ത ിൽ കൊണ്ട ുവരപ്പെ ട്ട മനസ്സ ് വികസിക്ക യും ശക്ത ിപ്പെ ടുകയും ചെയ്യ ാതെ ഇരിക്ക ുകയില്ല ."

"ആത്മീയ സ്വഭാവത്തിന്റെ വികസനത്തിൽ ബൈബിളിന്റെ ശക്തി അതിലും മഹത്തായതാണ്. ദൈവവുമായി സഹവാസത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ, അത്തരം സഹവാസത്തിലൂടെയാണ് തന്റെ യഥാർത്ഥ ജീവിതവും വികസനവും കണ്ടെത്താൻ കഴിയുക. ദൈവത്തിൽ തന്റെ പരമാനന്ദം കണ്ടെത്തേണ്ടവനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട അവൻ, ഹൃദയത്തിന്റെ ആകാംക്ഷകളെ ശമിപ്പിക്കാനും ആത്മാവിന്റെ വിശപ്പും ദാഹവും തൃപ്തിപ്പെടുത്താനും കഴിയുന്നതൊന്നും മറ്റൊരിടത്തും കണ്ടെത്താനാവില്ല. സത്യസന്ധവും പഠിക്കുവാൻ സന്നദ്ധവുമായ മനോഭാവത്തോടെ ദൈവവചനം പഠിച്ചു, അതിലെ സത്യങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവൻ, അതിന്റെ കർത്താവുമായി സമ്പർക്കത്തിൽ വരുവാൻ കഴിയും; തന്റെ സ്വന്തം തിരഞ്ഞെടുപ്പല്ലാതെ, അവന്റെ വികസനസാദ്ധ്യതകൾക്ക് യാതൊരു പരിധിയും ഇല്ല."

"തന്റെ ശൈലികളുടെയും വിഷയങ്ങളുടെയും വിപുലമായ വ്യാപ്തിയിൽ ബൈബിൾ ഓരോ മനസ്സിനെയും ആകർഷിക്കുകയും ഓരോ ഹൃദയത്തെയും സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒന്നിനെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അതിന്റെ താളുകളിൽ അതിപുരാതനമായ ചരിത്രവും, ജീവിതത്തോടേറ്റവും സത്യസന്ധമായ ജീവചരിത്രവും, രാഷ്ട്രഭരണത്തിനും കുടുംബനിയന്ത്രണത്തിനുമായി വേണ്ട ഭരണസിദ്ധാന്തങ്ങളും കാണപ്പെടുന്നു—മാനുഷിക ജ്ഞാനം ഒരിക്കലും തുല്യമായി ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനാകാത്ത സിദ്ധാന്തങ്ങൾ. അതിൽ അതിഗഹനമായ തത്ത്വചിന്തയും, ഏറ്റവും മധുരവും അത്യുന്നതവുമായ കവിതയും, ഏറ്റവും ഉത്സുകവുമായും ഏറ്റവും ഹൃദയഭേദകവുമായും ഉള്ള സാഹിത്യവുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ മാത്രം പരിഗണിച്ചാലും, ഏതു മാനുഷിക ഗ്രന്ഥകാരന്റെയും രചനകളെക്കാൾ അളവറ്റ മൂല്യമുള്ളവയാണ് ബൈബിളിലെ എഴുത്തുകൾ; എന്നാൽ അവയെ ആ മഹത്തായ കേന്ദ്രചിന്തയോടുള്ള ബന്ധത്തിൽ കാണുമ്പോൾ, അവ അനന്തമായി വിശാലമായ പരിധിയുള്ളതും അനന്തമായി മഹത്തായ മൂല്യമുള്ളതുമാകുന്നു. ഈ ചിന്തയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ നോക്കുമ്പോൾ ഓരോ വിഷയത്തിനും ഒരു പുതിയ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നു. അത്യന്തം ലളിതമായി പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സത്യങ്ങളിൽ തന്നേ സ്വർഗ്ഗത്തെപ്പോലെ ഉന്നതവും നിത്യതയെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു."

“ബൈബിളിന്റെ കേന്ദ്ര വിഷയം, സമസ്ത ഗ്രന്ഥത്തിലുള്ള മറ്റെല്ലാ വിഷയങ്ങളും ചുറ്റിപ്പറ്റിയിരിക്കുന്ന വിഷയം, വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ പദ്ധതിയാണ്,—മനുഷ്യാത്മാവിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിരൂപത്തിന്റെ പുനഃസ്ഥാപനം. ഏദേനിൽ ഉച്ചരിക്കപ്പെട്ട ശിക്ഷാവിധിയിൽ പ്രത്യക്ഷമായ പ്രത്യാശയുടെ ആദ്യ സൂചനയിൽനിന്ന് വെളിപ്പാടിന്റെ ആ അവസാന മഹത്വമുള്ള വാഗ്ദാനമായ, ‘അവർ അവന്റെ മുഖം ദർശിക്കും; അവന്റെ നാമം അവരുടെ നെറ്റികളിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും’ (വെളിപ്പാട് 22:4) എന്നതുവരെ, ബൈബിളിലെ ഓരോ പുസ്തകത്തിന്റെയും ഓരോ ഭാഗത്തിന്റെയും പ്രമേയം ഈ അത്ഭുതകരമായ വിഷയത്തിന്റെ അനാവരണം തന്നെയാണ്,—മനുഷ്യന്റെ ഉന്നമനം,—നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ ‘നമുക്കു ജയം തരുന്ന’ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി. 1 കൊരിന്ത്യർ 15:57.”

“ഈ ചിന്ത ഗ്രഹിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പിൽ പഠനത്തിനായി അനന്തമായ ഒരു വിസ്തൃതി തുറന്നുകിടക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിലെ സമസ്ത നിധിശാലയും അവന് തുറന്നുകൊടുക്കുന്ന താക്കോൽ അവന്റെ കൈവശമുണ്ട്.

“വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ ശാസ്ത്രം സകല ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും ശാസ്ത്രമാണ്; ദൂതന്മാരുടെയും വീഴ്ചയിലാകാത്ത ലോകങ്ങളിലെ സകല ബുദ്ധിജീവികളുടെയും പഠനവിഷയമായ ശാസ്ത്രം; നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെയും രക്ഷകനുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം; അനന്തനായവന്റെ മനസ്സിൽ ആലോചനയായി നിലകൊണ്ടു, ‘നിത്യകാലങ്ങളോളം മൗനത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന’ (റോമർ 16:25, R.V.) ഉദ്ദേശ്യത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന ശാസ്ത്രം; അനന്തയുഗങ്ങളൊട്ടാകെ ദൈവത്താൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ പഠനവിഷയമായിരിക്കുമെന്ന ശാസ്ത്രം. മനുഷ്യന് ഏർപ്പെടുവാൻ സാധ്യമാകുന്ന പഠനങ്ങളിൽ ഇതാണ് അത്യുന്നതമായ പഠനം. മറ്റേതൊരു പഠനത്തിനും കഴിയാത്തവിധം ഇത് മനസ്സിനെ സജീവമാക്കുകയും ആത്മാവിനെ ഉന്നതീകരിക്കുകയും ചെയ്യും.”

“‘ജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത ഇതാകുന്നു: ജ്ഞാനം അതിനെ കൈവശമുള്ളവർക്കു ജീവൻ നലകുന്നു.’ ‘ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ,’ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു, ‘അവ ആത്മാവും ജീവനുമാകുന്നു.’ ‘നിത്യജീവൻ എന്നതു, അവർ ഏകസത്യദൈവമായ നിന്നെയും, നീ അയച്ചവനുമായ അവനെയും അറിയുന്നതാകുന്നു.’ സഭാപ്രസംഗി 7:12; യോഹന്നാൻ 6:63; 17:3, R.V.”

ലോകങ്ങളെ അസ്തിത്വത്തിലേക്കു വിളിച്ച സൃഷ്ടിശക്തി ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിലുണ്ട്. ഈ വചനം ശക്തി പകരുന്നു; അത് ജീവനെ ജനിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ ആജ്ഞയും ഒരു വാഗ്ദാനമാണ്; മനസ്സിന്റെ ഇച്ഛയാൽ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട് ആത്മാവിൽ ഉൾക്കൊള്ളപ്പെടുമ്പോൾ, അത് അനന്തനായവന്റെ ജീവനെ കൂടെ കൊണ്ടുവരുന്നു. അത് സ്വഭാവത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും

ആത്മ ാവിനെ ദൈവത്ത ിന്റെ സ്വ രൂപത്ത ിൽ പുതുതായി സൃഷ്ട ിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു.

ഇങ്ങനെ പകർന്നു ലഭിച്ച ജീവൻ അതുപോലെ തന്നേ നിലനിറുത്തപ്പെടുന്നതുമാണ്. "'ദൈവത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന ഓരോ വചനത്താലും' (മത്തായി 4:4) മനുഷ്യൻ ജീവിക്കും."

"മനസ്സ്, അഥവാ ആത്മാവ്, ഏതിന്മേൽ ആഹാരം പ്രാപിക്കുമോ അതിനാൽ തന്നെയാണ് നിർമ്മിതമാകുന്നത്; അതിന് എന്ത് ആഹാരം കൊടുക്കണമെന്നത് നിശ്ചയിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്വമാണ്. ചിന്തകളെ വ്യാപൃതമാക്കി സ്വഭാവത്തെ ആകൃതീകരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഓരോരുത്തർക്കും ശേഷിയുണ്ട്. തിരുവെഴുത്തുകളിലേക്കുള്ള പ്രവേശനാവകാശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ മനുഷ്യനെയും സംബന്ധിച്ച് ദൈവം ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: 'എന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിലെ മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ അവന്നു എഴുതിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.' 'എന്നോടു വിളിച്ചപേക്ഷിക്ക; ഞാൻ നിനക്കുത്തരം അരുളുകയും, നീ അറിയാത്ത മഹത്തായും ശക്തിയുള്ളതുമായ കാര്യങ്ങൾ നിനക്കു കാണിച്ചുതരുകയും ചെയ്യും.' ഹോശേയ 8:12; യിരെമ്യാവു 33:3."

"ദൈവവചനം തന്റെ കൈകളിൽ ഉണ്ട ായിരിക്കെ , ജീവിതത്ത ിൽ തന്റെ വിധി എവിടെയായാലും നിശ്ച യിക്ക പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ട്ടെ , ഓരോ മനുഷ്യ നും താൻ തിരഞ്ഞെ ടുക്ക ുന്ന അത്ത രമൊരു സഹവാസം കൈവരിക്ക ാം. അതിന്റെ പേജുകളിൽ അവൻ മനുഷ്യ വംശത്ത ിലെ ഏറ്റ വും ഉന്ന തരുമായും ശ്രേഷ ്ഠരുമായും സംവദിക്ക ാം; ദൈവം മനുഷ്യ രോടു സംസാരിക്ക ുമ്പോ ാൾ നിത്യ നായവന്റെ സ്വ രം അവൻ ശ്രവിക്ക ാം. 'ദൂതന്മ ാർ നോക്ക ുവാൻ ആഗ്രഹിക്ക ുന്ന ' (1 Peter 1:12) വിഷയങ്ങ ളെ അവൻ പഠിച്ച ും ധ്യ ാനിച്ച ും ഇരിക്ക ുമ്പോ ാൾ, അവരുടെ സഹവാസവും അവന്ന ു ഉണ്ട ായിരിക്ക ാം. സ്വ ർഗീയ ഗുരുവിന്റെ പാദചിഹ്ന ങ്ങ ളെ അവൻ പിന്ത ുടരാം; അവൻ മലമുകളിലും സമതലങ്ങ ളിലും കടൽത്ത ീരത്ത ും ഉപദേശിച്ച പ്പോ ാൾ എന്ന പോലെ അവന്റെ വചനങ്ങ ൾ കേൾക്ക ുകയും ചെയ്യ ാം. ഈ ലോകത്ത ിൽ തന്നേ അവൻ സ്വ ർഗത്ത ിന്റെ അന്ത രീക്ഷ ത്ത ിൽ വസിച്ച ുകൊണ്ട ്, ഭൂമി ദുഃഖിതർക്ക ും പരീക്ഷ ിക്ക പ്പെ ടുന്ന വർക്ക ും പ്രത്യ ാശയുടെ ചിന്ത വിശുദ്ധ ിക്ക ായുള്ള ആകാംക്ഷ കളും പകരാം; താനും ദൃശ്യ ാതീതനായവനോടുള്ള സഹവാസത്ത ിൽ കൂടുതൽ അടുത്ത ും ഇനിയും അടുത്ത ും വരികയും ചെയ്യ ും; പുരാതനകാലത്ത ദൈവത്തോ ാടുകൂടെ നടന്ന വനെപ്പോ ാലെ, നിത്യ ലോകത്ത ിന്റെ കവാടപരിസരത്തോ ക്ക ു കൂടുതൽ അടുത്ത ും അടുത്ത ും എത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ും; ഒടുവിൽ ആ കവാടങ്ങ ൾ തുറക്ക പ്പെ ടുക അവൻ അവിടെ പ്രവേശിക്ക ുകയും ചെയ്യ ും. അവൻ തനിക്ക ു സ്വ യം അന്യ നായൊരാളായി കാണുകയില്ല . അവനെ വരവേൽക്ക ുന്ന സ്വ രങ്ങ ൾ, ദൃശ്യ മല്ല ാതിരുന്ന ിട്ട ും ഭൂമിയിൽ അവന്റെ സഹചാരികളായിരുന്ന വിശുദ്ധ ന്മ ാരുടെ സ്വ രങ്ങ ളായിരിക്ക ും—ഇവിടെയിരിക്കെ തിരിച്ച റിയാനും

സ്നേഹിക്ക ാനും അവൻ അഭ്യ സിച്ച സ്വ രങ്ങ ൾ. ദൈവവചനത്ത ിലൂടെ സ്വ ർഗത്തോ ാടുള്ള സഹവാസത്ത ിൽ ജീവിച്ച വൻ, സ്വ ർഗീയ സഹവാസത്ത ിൽ താനുതന്നെ സ്വ ന്ത ം വീട്ട ിലിരിക്ക ുന്ന വനെപ്പേ ാ കണ്ടെ ത്ത ും.” Education, 123–127.